

[Stats- og udenrigsministeren.]

mødet, idet det jo offentlig har været omtalt, hvilke udtalelser jeg har fremsat der-nede.

Det ærede medlem mente, at jeg skulle have været mere åbenhjertig i omtalen af mindretalsproblemerne. De findes omtalt i den tale, jeg holdt; talen er offentlig tilgængelig. Der er i høj grad enighed om, at disse problemer er berørt med samme åbenhjertighed som de andre spørgsmål, jeg har talt om. Jeg ser nok, at „Svendborg Avis“ — tror jeg det er — finder, jeg har været taktløs ved at tale om de økonomiske forhold mellem Danmark og Tyskland med den åbenhed, hvormed det er sket. Det ville man, hvis det var en tysker, der kom herop, siger „Svendborg Avis“, have betragtet som en taktløshed. Ja, sådan har jeg ikke opfattet det. Jeg har haft den opfattelse, at hvis vi skal knytte den forbindelse, som et moderne samarbejdsforhold må forudsætte, må vi tale åbent ud, når vi inviteres ved slige lejligheder, og jeg føler mig i hvert fald overbevist om, at for formens vedkommende vil hverken „Svendborg Avis“ eller andre tale om taktløshed. For indholdets vedkommende er det rigtigt, at jeg har berørt både toldproblemerne og de restriktive spørgsmål, der ligger i samhandelen mellem vore to lande, og tilsvarende handelsmæssige problemer.

Men de er nu engang af væsentlig betydning for samhandelsforholdet mellem Danmark og Tyskland, der jo stadig er således, at der er et væsentligt overskud i tysk favør. Og så vil jeg gerne tilføje, at det var mit indtryk, at man fra tysk side i Kiel, uanset partifarve, fandt det naturligt, at der blev lagt en sådan åbenhed for dagen i den redegørelse, jeg havde lejlighed til at give. Jeg har i hvert fald — til trods for samtaler til adskillige sider derefter — ikke mødt noget som helst andet.

Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen spørger mig om de tyske koncentrationslejrefanger i forbindelse med hr. von Brentanos besøg, vil jeg gerne svare, at herom vil der om kort tid finde samtaler sted på en slags fælles basis mellem Benelux, Frankrig, Norge og Danmark, og så får vi se, hvilke resultater der kan komme ud heraf.

Det ærede medlem var iøvrigt inde på en

lang tale om det, der er sket i Sovjetunionen, og de danske kommunisters stilling hertil. Det ærede medlem sagde, at man fra kommunistisk side herhjemme hidtil havde følt sig sikker på, at det demokrati, den rets-sikkerhed, der knyttede sig til det socialistiske samfund derovre, var i orden. Det kan jeg ikke tro det ærede medlem mener eller at det ærede medlem nogensinde har ment. Det må være en af de fejlhuskninger, som det ærede medlem var inde i for at have en motivering for sit standpunkt til det, der er passeret derovre. Jeg skal iøvrigt ikke blande mig i det selvkritiske opgør, der finder sted hos kommunisterne i dag. Jeg har offentligt fremsat mine betragtninger i denne forbindelse, og når det ærede medlem mener, at den arbejderenhed, man fra kommunistisk side tilstræber, vil jeg tillade mig på egen hånd, diktatorisk, at afvise, at jeg ikke engang vil indkalde hovedbestyrelsen eller noget andet, så vil jeg henvise til, hvad jeg har sagt, at det ikke engang er nødvendigt at indkalde hovedbestyrelsen eller forretningsudvalget for at give svar på noget sådant, for den socialdemokratiske leder, som ikke på stående fod ville afvise kommunistiske tilnærmelsesforsøg, ville ikke være leder ret længe. Det er det, der står i min udtalelse, og det er stadig gældende.

Ja, så må jeg måske til sidst sige, at der jo har været ført en slags ordveksling her om den fremtidige regeringsdannelse. Det ærede medlem hr. Aksel Møller synes at være af den opfattelse, at der mellem de liberale partier må kunne nås en nærmere forbindelse, og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har gjort et par slutbemærkninger, som vistnok, såvidt jeg forstod det ærede medlem, lod problemet stå en smule åbent med hensyn til, hvad der kunne ske fremefter. Det var altså nærmest det, jeg fik ud af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards bemærkninger, og det er vel egentlig den eneste udgang, der er tænkelig. Først skal vi have et valg, og det kan godt vente nogen tid, og derefter skal vi have dannet en regering, og når den kommer, kan vi jo snakke om tingene og se, hvordan forholdene kommer til at ligge til den tid. Jeg synes, det var en uhyre interessant diskussion, men den kan ærlig talt ikke forstyrre min nattesøvn, i hvert fald ikke foreløbig.